

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319205713
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319205713.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Terézie Mecelovej, v spore žalobcov: 1/ G. C., nar. XX. V. XXXX, trvalo bytom P. L. E. XXX, 2/ H. C., rod. R., nar. X. I. XXXX, trvalo bytom P. L. E. XXX, 3/ W. Y., rod. R., nar. XX. S. XXXX, trvalo bytom P. L. E. XXX, 4/ D. C., nar. XX. I. XXXX, trvalo bytom P. L. E. XXX, všetci zastúpení občianskym združením: Združenie na ochranu práv občana - AVES, Jána Poničana 6115/9, 841 08 Bratislava-Devínska Nová Ves, IČO: 50252151, proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151653, zastúpená splnomocnenkyňou: AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., P. O. Hviezdoslava 10625/23B, 036 01 Martin, IČO: 36865036, 2/ U9, a.s., Zelinárska 6, 821 08 Bratislava, IČO: 35849703, o určenie neexistencie záložného práva a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcov 1/ až 4/ proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 23. januára 2020 č. k. 18Csp/259/2019-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d/, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1 a 2, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1 vety prvej, ods. 2 a 3 CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov); § 3 ods. 1 až 9 ZoDD (zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov); § 100 ods. 1 a 2, § 151a, § 151j ods. 1 a 2, § 151md ods. 1 O.z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov).

Vecne dôvodil, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 27.12.2019 sa žalobcovia 1/ až 4/ domáhajú, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým určí, že záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na Liste vlastníctva č. XXXX, ktorý je vedený na Okresnom úrade Šaľa - katastrálny odbor, obec P. L. E., katastrálne územie P. L. E., okres Šaľa, ako: Stavby - súpisné číslo XXX, na parcele číslo 407/28, rodinný dom s dvoma bytovými jednotkami, právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXX je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXX; BYT - vchod X, prízemie, Byt č. X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: 8330/21011, Vlastník: 1 Y. W. r. R., XXXXX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX.XX.XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; Vlastník: 4 C. D. r. C., W., XXX XX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX.XX.XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; vchod X, X. poschodie, Byt č. X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: 12681/21011, vlastník: 3 C. G. r. C., nar. XX.XX.XXXX a W. C. r. R., nar. XX.XX.XXXX, XXXXX, P. L. E., č. XXX/X, SR, Spoluvlastnícky podiel: 1/1 a k nehnuteľnostiam zapísaným na Liste vlastníctva č. XXX, ktorý je vedený na Okresnom úrade Šaľa - katastrálny odbor, obec P. L. E., katastrálne územie P. L. E., okres Šaľa, ako: parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo 407/4 o výmere 218 m², záhrada, a parcelné číslo 407/28 o výmere 652 m², zastavaná plocha a nádvorie; právny vzťah k stavbe evidovanej na pozemku 407/28 je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX; Vlastník: 3 C. W. r. R.,

nar. XX.XX.XXXX, XXXXX, P. L. E., č. XXX/X, SR, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; Vlastník: 4 Y. W. r. R., XXX XX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX.XX. XXXX, spoluvlastnícky podiel: 1/4; Vlastník: 5 C. D. r. C., W., XXX XX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX.XX.XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/4 (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“), neexistuje a žalobcom prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Ďalej uviedol, že žalobcovia 1/ až 4/ rade spolu so žalobou podali návrh, ktorým sa domáhajú, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 22.10.2009, zapísaným na Liste vlastníctva č. XXXX, ktorý je vedený na Okresnom úrade Šaľa - katastrálny odbor, obec P. L. E., katastrálne územie P. L. E., okres Šaľa, ako: Stavby - súpisné číslo XXX, na parcele číslo 407/28, rodinný dom s dvoma bytovými jednotkami, právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXX je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXX; Byt - vchod X, prízemie, Byt č. X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: 8330/21011, Vlastník: 1. Y. W. r. R., XXXXX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX. XX. XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; Vlastník: 4. C. D. r. C., W., XXX XX, P. L. E. č. XXX, SR, nar. XX. XX. XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; vchod X, X. poschodie, Byt č. X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: 12681/21011, Vlastník: 3. C. G. r. C., nar. XX. XX. XXXX a W. C. r. R., nar. XX. XX. XXXX, XXXXX, P. L. E., č. XXX/X, SR, Spoluvlastnícky podiel: 1/1 a k nehnuteľnostiam zapísaným na Liste vlastníctva č. XXX, ktorý je vedený na Okresnom úrade Šaľa - katastrálny odbor, obec P. L. E., katastrálne územie P. L. E., okres Šaľa, ako: parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo 407/4 o výmere 218 m², záhrada, a parcelné číslo 407/28 o výmere 652 m², zastavaná plocha a nádvorie; právny vzťah k stavbe evidovanej na pozemku 407/28 je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX; Vlastník: 3. C. W. r. R., nar. XX. XX. XXXX, XXXXX, P. L. E., č. XXX/X, SR, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; Vlastník: 4. Y. W. r. R., XXXXX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX. XX. XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/4; Vlastník: 5. C. D. r. C., W., XXX XX, P. L. E. č. XXX, SR, nar. XX. XX. XXXX, spoluvlastnícky podiel: 1/4. Návrh na nariadenie neodkladného nariadenia žalobcovia odôvodnili tým, sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných na Liste vlastníctva č. XXXX, ktorý je vedený na Okresnom úrade Šaľa - katastrálny odbor, obec P. L. E., katastrálne územie P. L. E., okres Šaľa, ako: Stavby - súpisné číslo XXX, na parcele číslo 407/28, rodinný dom s dvoma bytovými jednotkami, právny vzťah k parcele na ktorej leží stavba XXX je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXX; Byt - vchod X, prízemie, Byt č. X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: 8330/21011, Vlastník: 1. Y. W. r. R., XXXXX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX. XX. XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; Vlastník: 4 C. D. r. C., W., XXX XX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX.XX.XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; vchod X, X. poschodie, Byt č. X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve: 12681/21011, Vlastník: 3. C. G. r. C., nar. XX.XX.XXXX a W. C. r. R., nar. XX.XX.XXXX, XXXXX, P. L. E., č. XXX/X, SR, Spoluvlastnícky podiel: 1/1. Žalobcovia 1/ a 2/ nadobudli predmetné nehnuteľnosti na základe Zmluvy o nadstavbe domu a Zmluvy o vymedzení a úprave vzájomných práv a povinností bytov a nebytových priestorov podľa č. V 1499/2002 zo dňa 12. 11. 2002 do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa 3/ nadobudla predmetné nehnuteľnosti na základe Uznesenia o dedičstve sp. zn.: 12D/175/2016, Dnot. 206/2016 právoplatné dňa 4.5.2017 a Osvedčenia o dedičstve sp. zn.: 24D/117/2014, Dnot. 161/2014 právoplatné dňa 11.12.2014. Žalobkyňa 4/ nadobudla predmetné nehnuteľnosti na základe Uznesenia o dedičstve 12D/175/2016 Dnot. 206/2016 právoplatné dňa 4.5.2017. Žalobcovia 2/, 3/ a 4/ sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných na Liste vlastníctva č. XXX, ktorý je vedený na Okresnom úrade Šaľa - katastrálny odbor, obec P. L. E., katastrálne územie P. L. E., okres Šaľa, ako: parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo 407/4 o výmere 218 m², záhrada, a parcelné číslo 407/28 o výmere 652 m², zastavaná plocha a nádvorie; právny vzťah k stavbe evidovanej na pozemku 407/28 je evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX; Vlastník: 3. C. W. r. R., nar. X.X.XXXX, XXXXX, P. L. E., č. XXX/X, SR, Spoluvlastnícky podiel: 1/2; Vlastník: 4. Y. W. r. R., XXXXX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX.X.XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/4; Vlastník: 5. C. D. r. C., W., XXX XX, P. L. E., č. XXX, SR, nar. XX.X.XXXX, Spoluvlastnícky podiel: 1/4. Žalobkyňa 2/ nadobudla predmetné nehnuteľnosti na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn.: 24D/117/2014 D not. 161/2014 právoplatné dňa 11.12.2014. Žalobkyňa 3/ nadobudla predmetné nehnuteľnosti na základe Uznesenia o dedičstve sp. zn.: 12D/175/2016, Dnot. 206/2016 právoplatné dňa 4.5.2017 a žalobkyňa 4/ nadobudla predmetné nehnuteľnosti na základe Uznesenia o dedičstve sp. zn.: 12D/175/2016, Dnot. 206/2016, právoplatné dňa 4.5.2017. Žalobcovia 1/ a 2/ uzavreli so žalovanou dňa 22.10.2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0203135036 (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru na bývanie v sume 60.400 eur. V ten istý deň, t. j. dňa 22.10.2009 žalobcovia 1/ a 2/ a neb. R. I., zomr. XX.X.XXXX a R. W., zomr. XX.X.XXXX (právni predchodcovia účastníkov) uzavreli so žalovanou aj

Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnu zmluvu (ďalej len „záložná zmluva“), predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávky, ktorá vznikla zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0203135036 z 22.10.2009 uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou 1/. Žalovaná 1/ listom z 15.12.2014 vyzvala žalobcov na úhradu omeškaných splátok úveru vo výške 7.105,91 eur s tým, že v prípade ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok úveru v stanovenej 15-dňovej lehote, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru a pristúpi k realizácii dobrovoľnej dražby majetku zabezpečujúceho pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere. Žalovaná 1/ listom zo 6.2.2017 oznámila žalobcom, že banka - žalovaná 1/ ku dňu 4.10.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 1.1.2015. Žalovaná 1/ listom zo 7.2.2017 oznámila žalobcom začatie výkonu záložného práva podľa § 151I ods. 1 O.z. predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe v zmysle ZoDD. Žalobcovia 1/ a 2/ sa svoju bezvýhodiskovú situáciu snažili riešiť znížením splátok a novým splátkovým kalendárom. Na pobočke banky v Šali predložili chorobopis žalobcu 1/, jeho prepúšťiacu správu z nemocnice, potvrdenie o dlhodobej PN, potvrdenie z evidencie úradu práce vo vzťahu k žalobkyni 2/ a potvrdenie, že nepoberá žiadne dávky v hmotnej núdzi. Žalovaná 1/ žiadosť žalobcov o zníženie splátok zamietla. V tomto smere žalobcovia upriamili pozornosť (v obdobnej veci) na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) z 27. februára 2019 sp. zn. 1Cdo/134/2018, ktorý odmietol dovolanie žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21.11.2017 sp. zn. 20 Co 128/2017, ktorým Krajský súd v Prešove potvrdil uznesenie Okresného súdu Humenné z 9.8.2017 č. k. 15C 272/2016-53. V danej veci došlo k zosplatneniu úveru ku dňu 4.10.2016 pre nesplnenie povinnosti splácať splátky včas, a to splátky splatnej dňa 11.10.2015, a tak sa v zmysle ustanovenia § 565 stal zročným celý dlh žalobcov. Potom v zmysle ustanovenia § 103 veta druhá O.z. ak sa pre nesplnenie niektorých splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenia splátky. To znamená, že trojročná premlčacia lehota v zmysle ust. § 101 O.z. začala plynúť 12.10.2015 a uplynula dňa 12.10.2018. Záložné právo je právom, ktoré nepochybne premlčaniu podlieha, pretože nejde o majetkové právo, ktoré by bolo z možnosti premlčania vylúčené. Premlčanie práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu (ďalej aj len „premlčanie záložného práva“) je upravené v § 100 ods. 2 O.z. a premlčacia lehota tohto práva v § 101 O.z.. Premlčaniu podlieha záložné právo v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Ak záložný veriteľ neuplatnil v premlčacej lehote právo na uspokojenie pohľadávky zabezpečenej z výťažku z predaja zo zálohu, má to za následok, ak sa záložca dovoľá premlčania tohto práva, že záložný veriteľ sa nemôže úspešne domôcť speňaženia zálohu (uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku z predaja zálohu). Záložné právo v takom prípade už nemôže byť naďalej spôsobilým predmetom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. Ak premlčacie doby uplynuli, záložný veriteľ nezačal s predajom zálohu a záložcom bola námietka premlčania vznesená, stráca záložný veriteľ možnosť domáhať sa (proti vôli záložcu) uspokojenia zo zálohu, pretože jeho záložné právo je premlčané. Základnou argumentáciou žalobcov je namietané premlčanie úverovej pohľadávky a záložného práva, t.j. žalobcovia 1/ a 2/ vznášajú námietku premlčania úverovej pohľadávky (ako dlžníci) a súčasne žalobcovia 1/, 2/, 3/ a 4/ vznášajú námietku premlčania záložného práva, práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu. Námietku premlčania záložného práva možno uplatniť len v konaní pred súdom, ktorým dražba nie je (konanie na dobrovoľnej dražbe nie je súdnym konaním). Záložca teda v prípade premlčania záložného práva nemôže jeho premlčanie namietat v dobrovoľnej dražbe, ani v konaní o zaplatenie úverovej pohľadávky (tu môže namietat premlčanie úverovej pohľadávky len dlžník), a preto je v oprávnení záložcu podať v tomto smere žalobu o zákaz jeho výkonu, príp. určenie neexistencie záložného práva, keďže ide o jedinou prípustnú obranu záložcu pred zrealizovaním premlčaného záložného práva - porov. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) z 27.6.2019 sp. zn. II. ÚS 167/2019-15; sp. zn. II. ÚS 250/2011-30 z 8.12.2011. Žalobcovia tiež upriamili pozornosť (v obdobnej veci) na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 22.8.2019 sp. zn. 9Co/172/2019-138, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin z 3.4.2019 sp. zn. 6Csp/31/2019-35. V danej veci sa úverová pohľadávka, ako i záložné právo premlčuje v 3 ročnej premlčacej lehote (vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy). Premlčacia doba podľa § 103 veta druhá O.z. začala plynúť dňa 11.10.2015 a uplynula dňa 12.10.2018, príp. od zosplatnenia úveru 4.10.2016, uplynula dňa 5.10.2019. Koniec premlčacej 3-ročnej lehoty (ohľadne úverovej pohľadávky i záložného práva) pripadol na deň 12.10.2018. Z uvedeného potom vyplýva, že ku dňu podania žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je úverová pohľadávka premlčaná, nakoľko žalovaný si ju včas neuplatnil žalobou na súde. Nakoľko došlo k premlčaniu úverovej pohľadávky, došlo aj k premlčaniu samotného záložného práva. Tento argument žalobcov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia je tak podľa názoru žalobcov

daný, a ak je záložné právo v danej veci premlčané, a teda ho nemožno v budúcnosti vykonať, nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia je dôvodné. Žalovaná 2/ doručila žalobcom Výzvu z 15.11.2019 na umožnenie vykonania znaleckej obhliadky a ohodnotenia nehnuteľnosti. Z doručenej výzvy vyplýva, že na základe návrhu navrhovateľa na vykonanie dražby, ktorým je žalovaná 1/, bola žalovaná 2/ (dražobník) poverená organizáciou dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov 1/ až 4/. Termín znaleckej obhliadky bol stanovený na deň 9.12.2019. Žalobcovia sa svojim návrhom domáhajú ochrany pred neoprávneným zásahom do svojich majetkových a užívacích práv, keď nie je v ich moci zabrániť vykonávaniu dobrovoľnej dražby predmetných nehnuteľností iným spôsobom. Zmluva o zriadení záložného práva je zabezpečovacím inštitútom záväzkového práva. Inštitút záložného práva umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom. V prípade spornosti nároku veriteľa je neodkladné opatrenie jediným spôsobom dočasného znemožnenia vykonania dražby. Žalobcovia sú toho názoru, že sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z predložených listín osvedčujú, že bez okamžitej úpravy pomerov medzi stranami by mohlo realizáciou dobrovoľnej dražby dôjsť na strane žalobcov k neprimeranej ujme. Nárok z tejto zmluvy by mal byť podrobený súdnemu prieskumu, po ktorom bude možné definitívne skonštatovať, či je výkon záložného práva predajom nehnuteľností opodstatnený. Žalobcovia 1/ až 4/ sa na súde prvej inštancie súčasne podanou žalobou voči žalovanej 1/ domáhajú neexistencie záložného práva vyznačeného na Listoch vlastníctva č. XXXX a XXX, katastrálneho územia P. L. E.. S poukazom na vyššie uvedené žalobcovia navrhovali, aby súd nariadil neodkladné opatrenie tak, ako je uvedené v petíte ich návrhu.

Súd prvej inštancie dôvodil, že z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia sa žalobou vo veci samej domáhajú vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že záložné právo k nehnuteľnostiam neexistuje a zároveň návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia uloženia povinnosti žalovaným v 1/ a 2/ zdržať sa výkonu záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby zo Zmluvy o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam. Žalobcovia svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sledujú dočasnú úpravu pomerov strán po začatí konania vo veci samej.

Súd po oboznámení sa so žalobou mal za to, že petit žaloby tak, ako je naformulovaný je neprípustný. Žalobcovia žiadajú, aby súd určil, že záložné právo k nehnuteľnostiam neexistuje, poukazujú pritom na rozhodnutia ÚS SR, a to Nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 250/2011 z 8.12.2011 a Uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 167/2019-15 z 27.6.2019. Súd však mal za to, že rozhodnutia ÚS SR vychádzajú z rozsudku NS ČR sp. zn.: 21Cdo/2185/2009 z 21.12.2010, a bol názoru, že uvedené rozhodnutia nie sú úplne (sú len čiastočne) v našej právnej úprave aplikovateľné. Ak by slovenské súdy vychádzali z rozsudku NS ČR sp. zn. 21Cdo/2185/2009 z 21.12.2010 v našich podmienkach by to znamenalo, že záložca by podal žalobu na určenie, že záložné právo tu neexistuje z dôvodu premlčania práva záložného veriteľa na výkon záložného práva. Kogentná právna úprava však neumožňuje vyhovieť takémuto petitu z dôvodu, že premlčanie záložného práva neznamená jeho zánik v zmysle § 151md ods. 1 O.z.. Súd určovacím rozsudkom ku dňu vyhlásenia rozhodnutia deklaruje, či požadované právo existuje alebo neexistuje. Keďže záložné právo, ktorého výkon je premlčaný naďalej ako vecné právo existuje, petit žaloby na určenie neexistencie záložného práva nemá hmotnoprávnu oporu v zákone. Záložca sa s výhľadom na úspech môže domáhať len určenia, že výkon záložného práva je vo vzťahu ku konkrétnym pohľadávkam premlčaný.

Žalobcovia sa vo svojom návrhu, ktorý odôvodňujú premlčaním záložného práva opierajú o to, že k zosplatneniu úveru došlo ku dňu 4.10.2016 pre nesplnenie povinnosti splácať splátky včas, a to splátky splatné dňa 11.10.2015, a to znamená, že trojročná premlčacia lehota v zmysle ust. § 101 O.z. začala plynúť od 12.10.2015 a uplynula dňa 12.10.2018. Súdu však nie je vôbec zrejmé, z čoho žalobcovia vychádzali, že premlčacia doba začala plynúť. V podanej žalobe a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobcovia venujú len premlčaniu úverovej pohľadávky, pričom absentuje skutkové tvrdenie vo vzťahu k premlčaniu záložného práva. Základnou argumentáciou žalobcov je namiatané premlčanie úverovej pohľadávky a záložného práva. Podľa žalobcov záložné právo je premlčané, ide o dôvod určenia jeho neexistencie, nakoľko ide o prípustnú záložcom vznesenú obranu proti záložnému právu, ktoré z tohto dôvodu nemožno ani v budúcnosti vykonať. Námietku premlčania záložného práva podľa žalobcov možno uplatniť len v konaní pred súdom, ktorým dražba nie je (konanie na dobrovoľnej dražbe nie je súdnym konaním). Záložca teda v prípade premlčania záložného práva nemôže jeho premlčanie namietat' v dobrovoľnej dražbe, ani v konaní o zaplatenie úverovej pohľadávky (tu môže namietat' premlčanie úverovej pohľadávky len dlžník), a preto je v oprávnení záložcu podať v tomto smere žalobu o zákaz jeho výkonu, príp. určenie neexistencie záložného práva, keďže ide o jedinú prípustnú obranu záložcu pred zrealizovaním premlčaného záložného práva (uznesenie ÚS SR z 27.6.2019 sp.

zn. II. ÚS 167/2019-15; sp. zn. II. ÚS 250/2011-30 z 8.12.2011). Žalobcovia vo svojej žalobe a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len odcitovali časť z rozhodnutí ÚS SR, a to Nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 250/2011 z 8.12.2011 a Uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 167/2019-15 z 27.6.2019, a to citáciu Uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/256/2018. Súd prvej inštancie pritom poukázal na to, že žaloba o určenie neexistencie záložného práva vychádza z rozsudku NS ČR sp. zn. 21Cdo/2185/2009 z 21.12.2010, avšak bol názoru, že slovenská právna úprava neumožňuje takémuto petitu žaloby vyhovieť. Zánik záložného práva kogentne upravujú ust. § 151 md O.z., medzi ktorými ako spôsob zániku záložného práva nie je uvedený. Záložné právo, ktorého výkon je premlčaný naďalej ako vecné právo existuje, preto petit žaloby na určenie neexistencie záložného práva nemá hmotnoprávnu oporu v zákone.

Súd prvej inštancie z podaného návrhu a pripojených listinných dôkazov mal za to, že žalobcovia v danom prípade neosvedčili podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, teda skutočnosti odôvodňujúce záver o povinnosti žalovaných zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a súčasne to, že žalobcom hrozí bezprostredná ujma na ich právach v súvislosti s výkonom dobrovoľnej dražby. V danej veci súd síce súhlasil so žalobcami, že v dôsledku vykonania dobrovoľnej dražby, by mohlo dôjsť k nezvratnému zásahu do ich vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, avšak na druhej strane má súd za to, že žalobcovia v konaní neosvedčili nimi tvrdené skutočnosti, na ktoré sa odvolávajú v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúce sa premlčania úverovej pohľadávky a záložného práva. Žalobcovia tak síce osvedčili existenciu nebezpečenstva spočívajúceho v hrozbe novej straty vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, slúžiacim ako ich obydlie (je nesporné, že zrealizovaním dobrovoľnej dražby /ak by táto nebola neskôr súdom určená za neplatnú/ nepochybne dôjde k strate vlastníckeho práva žalobcov k týmto nehnuteľnostiam), avšak súčasne neosvedčili i existenciu nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana. V tomto smere súd uviedol, že realizácia záložného práva k nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe podľa ZoDD je zákonom prípustným prostriedkom výkonu záložného práva pre prípady, kedy nastala splatnosť pohľadávky zabezpečenej týmto záložným právom a nebola dlžníkom riadne a včas uhradená (ide o dovolený výkon práva, čo vylučuje jeho protiprávnosť). Z uvedeného potom vyplýva, že každá realizácia záložného práva na dobrovoľnej dražbe predstavuje síce súčasne i zásah do vlastníckeho práva záložcu, avšak tento zásah je súčasne (ak sú splnené všetky zákonné podmienky) právom dovolený. Možno preto uzavrieť, že nie každý výkon záložného práva cestou dobrovoľnej dražby automaticky znamená neoprávnený zásah do vlastníckych práv záložcu (práve naopak ide o dovolený spôsob realizácie záložného práva). V danej veci žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia argumentovali potrebou jeho nariadenia predovšetkým z dôvodu, že úverová pohľadávka ako i záložné právo majú byť premlčané. Hoci táto žalobcami nastolená otázka je predovšetkým otázkou, ktorá má byť riešená až v rámci konania vo veci samej, je potrebné sa k nej (z pohľadu osvedčenia nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana), vyjadriť už v tomto štádiu konania, nakoľko v opačnom prípade, by bez ďalšieho bol daný vždy dôvod pre nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia (zakazujúcemu záložnému veriteľovi vykonať záložné právo) iba samotnou hrozbou realizovania záložného práva na dobrovoľnej dražbe. Inak povedané, ak by súd nezaujal (hoci právne nezáväzne pre vec samu) svoj predbežný názor aj k tejto otázke (v rámci toho, či má osvedčený samotný nárok, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana), musel by bez ďalšieho vyhovieť všetkým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia smerujúcim k uloženiu povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva záložným veriteľom, iba s odôvodnením, že začatím dobrovoľnej dražby je ohrozené vlastnícke právo záložcu. Základnou argumentáciou žalobcov je namietané premlčanie úverovej pohľadávky a záložného práva, súd sa prioritne musel zaoberať práve touto otázkou. Podľa názoru súdu, ak by skutočne bolo záložné právo premlčané, ide o dôvod určenia že výkon záložného práva je vo vzťahu ku konkrétnym pohľadávkam premlčaný. Možno teda uzavrieť, že ak by skutočne bolo záložné právo v danej veci premlčané, a teda by ho nebolo možné v budúcnosti vykonať, bolo by nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia dôvodné. Záložné právo sa pritom nepremlčuje skôr ako zabezpečená pohľadávka. Oznamenie o výkone záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe však bolo žalobcom doručené listom zo 7.2.2017. Z predložených listov vlastníctva evidovaných k predmetným nehnuteľnostiam vyplýva, že Oznamenie o začatí výkonu záložného práva podľa § 151 ods. 1 O.z. zo 7.2.2017 bolo zaevidované aj v katastri nehnuteľností a predstavuje prvý úkon, ktorým veriteľ začne výkon záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. V žalobe, ako i v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia absentujú skutkové tvrdenia, že by sa výkon záložného práva premlčal, nakoľko žalobcovia uvádzajú skutkové tvrdenia iba k premlčaniu pohľadávky.

Súd prvej inštancie mal z podaného návrhu a pripojených listinných dôkazov za to, že žalobcovia v danom prípade neosvedčili podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, teda skutočnosti odôvodňujúce záver o povinnosti žalovaných zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a súčasne to, že žalobcom hrozí bezprostredná ujma na ich právach v súvislosti s výkonom dobrovoľnej dražby, preto v zmysle § 329 CSP návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Poznamenal, že na súde prvej inštancie pod sp. zn. 18C/44/2017 už bolo vedené konanie na návrh žalobcov v 1/ a 2/ proti žalovaným 1/ a 2/ o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobcovia domáhali, aby súd uložil žalovaným povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 22.10.2009, formou uskutočnenia dobrovoľnej dražby, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov v podiele 1/1, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parcely registra „C“ parcelné číslo 407/28, evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie P. L. E., obec P. L. E., okres Šaľa (teda tie isté nehnuteľnosti ako v danom spore), a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Súd uznesením č. k. 18C/44/2019-46 z 15.5.2017 vyhovel návrhu žalobcov. Proti predmetnému uzneseniu podal odvolanie žalovaný 1/. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26Co/19/2017-88 z 11.9.2017 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie rozhodol po doplnení návrhu a rozšírení petitu návrhu zo dňa 5.3.2018 uznesením č. k. 18C/44/2017-224 zo dňa 23.4.2018, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 20.4.2017 spolu s doplnením návrhu a rozšírením petitu zo dňa 5.3.2018 zamietol. Proti predmetnému uzneseniu podala žalobkyňa 2/ odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26Co/13/2019-304 z 19.2.2019 odvolanie žalobkyne 2/ odmietol a priznal žalovaným voči žalobkyni 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.5.2019.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podali včas odvolanie žalobcovia 1/ až 4/, s návrhom na jeho zmenu potvrdením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení, alternatívne navrhli aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalobcovia dôvodili, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a rovnako aj v žalobe o veci samej uviedli, že žalobcovia 1/ a 2/ uzavreli so žalovanou 22.10.2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0203135036, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru na bývanie v sume 60.400 eur. V ten istý deň, t. j. dňa 22.10.2009 žalobcovia 1/ a 2/ a neb. R. I., zom. XX.X.XXXX a R. W., zom. XX.X.XXXX (právni predchodcovia účastníkov) uzavreli so žalovanou aj Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnu zmluvu (ďalej len „záložná zmluva“), predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávky, ktorá vznikla zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0203135036 z 22.10.2009 uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou. Keďže žalobcovia si neplnili svoje zmluvné povinnosti riadne a včas, žalovaná 1/ dňa 4.10.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Ak mali byť naplnené podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru vyplývajúce z ustanovenia § 53 ods. 9 O.z. v spojení s § 565 O.z., potom z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaná 1/ pristúpila k vyhláseniu predčasnej splatnosti pre nesplnenie splátky splatnej dňa 11.3.2015. V súlade s ust. § 103 O.z. všeobecná 3-ročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti práve tejto nesplnenej splátky (11.3.2015). Vyhlásením predčasnej splatnosti začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (11.3.2015), pre ktorú došlo k tomuto vyhláseniu. Pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere nebola priznaná rozhodnutím súdu ani písomne uznaná žalobcami. Potom premlčacia doba peňažnej pohľadávky uplynula najneskôr dňa 12.3.2018. Naviac, predmetom dokazovania vo veci samej musí byť aj tá skutočnosť, najmä kedy a či vôbec došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že Oznámenie o výkone záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe bolo žalobcom doručené listom zo 7.2.2017. Toto oznámenie však bolo doručené len žalobkyni 3/ a či vôbec bolo doručené aj žalobcom 1/, 2/ a 4/ musí byť predmetom dokazovania vo veci samej. Nie je preukázané, že by (a najmä kedy) žalovaná 1/ počas plynutia premlčacej doby záložného práva uzatvorila so žalovaným 2/ zmluvu o vykonaní dražby a riadne pokračovala v dražbe. Samotný úkon žalovanej 1/ - oznámenie o začatí výkonu záložného práva sám o sebe neznamená riadne začatie výkonu záložného práva a pokračovanie v ňom. Za riadne pokračovanie v konaní sa považuje len také správanie veriteľa, ktoré nebráni príslušnému orgánu (v tomto prípade dražobníkovi v súlade so ZoDD) pokračovaniu v konaní. Žalovaná 1/ ako záložný veriteľ nepokračovala v začatom výkone záložného práva. Až Výzvou z 15.11.2019 vyzvala žalovaná 2/ (poverená organizáciou dobrovoľnej dražby nehnuteľností) žalobcov na umožnenie vykonania znaleckej obhliadky a ohodnotenia nehnuteľnosti.

Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že síce súhlasí so žalobcami, že v dôsledku vykonania dobrovoľnej dražby, by mohlo dôjsť k nezvratnému zásahu do ich vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, avšak na druhej strane má súd za to, že žalobcovia v konaní neosvedčili nimi tvrdené skutočnosti, na ktoré sa odvolávajú v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúce sa premlčania úverovej pohľadávky a záložného práva. Žalobcovia tak síce osvedčili existenciu nebezpečenstva spočívajúceho v hrozbe novej straty vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, slúžiacim ako ich obydlie (je nesporné, že zrealizovaním dobrovoľnej dražby, ak by táto nebola neskôr súdom určená za neplatnú, nepochybne dôjde k strate vlastníckeho práva žalobcov k týmto nehnuteľnostiam), avšak súčasne neosvedčili i existenciu nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť dočasná ochrana. Napriek týmto konštatovaniam súd prvej inštancie prekvapivo a neopodstatnene zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a to z dôvodu, že v prerokúvanej veci nepovažuje za dostatočne osvedčenú danosť nároku, ktorý je uplatňovaný vo veci samej. Takýto postup žalobcovia považujú za nesprávny s nesprávnym právnym posúdením veci. Súdu zo zákona neprislúcha rozhodovať pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, či je daný alebo nie je daný nárok vo veci samej. Súd prvej inštancie tak nesprávne právne vec posúdil, keď jednak skonštatoval, že je daný nárok na nariadenie neodkladného opatrenia, avšak podľa neho nie je daný nárok vo veci samej. Súd prvej inštancie svojim rozhodnutím nesprávne prejudikoval konečný výsledok sporu, keď uviedol, že podľa neho nie je daný samotný nárok vo veci samej. Súdu neprislúcha v rozhodnutí o neodkladnom opatrení robiť závery predbehajúce rozhodnutie vo veci samej (Krajský súd Prešov z 26.5.2011 sp. zn. 6Co/84/2011). Tým vlastne súd predbehol rozhodnutie vo veci samej, pričom takýmto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd žalobcom znemožnil, aby bola ich žaloba riadne prejednaná, prebehlo dokazovanie vo veci samej a znemožnil im, aby uskutočňovali ich procesné práva. Žalobcovia svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a uvedenými skutočnosťami preukázali, že majú právny záujem na neodkladnom opatrení, t.j. že je daná potreba, či nutnosť dočasnej úpravy pomerov, nakoľko je potrebné bezodkladne upraviť súčasné pomery k nehnuteľnostiam, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým návrh žalobcov zamietol, je nesprávne. Zákom ustanovenou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne upraviť pomery strán do toho času, než tieto budú upravené konečným rozhodnutím. Takáto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na konečné rozhodnutie (vydané po riadnom vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko (ak vôbec) odvrátiť. V konaní o neodkladnom opatrení postačuje pre vydanie rozhodnutia (na rozdiel od konania vo veci samej) i len osvedčenie skutočností preň významných, kým v konaní o veci je naopak potrebným preukázanie a to spôsobom vlastným dôkaznému konaniu, teda bezpečne, čiže spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Výkon záložného práva sa vyznačuje tým, že primárne plní zabezpečovaciu aj uhradzovaciu funkciu a to tak, že okrem hrozby výkonu záložného práva donucujúcej dlžníka plniť zabezpečovanú pohľadávku umožňuje jeho držiteľovi buď sa priamo uspokojiť alebo požadovať uspokojenie z predmetu, na ktorom záložné právo viazne, pokiaľ k splneniu zabezpečovanej pohľadávky nepríde riadne a včas. Predaj zálohu na dobrovoľnej dražbe má za následok prechod vlastníckeho práva k zálohu na vydražiteľa udelením príklepu. V danom prípade bola osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami. V konaní je nesporné začatie výkonu záložného práva formou predaja založených nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. Tiež je zrejma i spornosť premlčania záložného práva (v prípade ak došlo k platnému zosplatneniu zabezpečovanej pohľadávky), ktorého určenia, ako i určenia neexistencie záložného práva sa žalobcovia v konaní vo veci samej domáhajú. Podľa názoru žalobcov v danom prípade, v tomto štádiu sporového konania bez vykonania riadneho dokazovania by bolo predčasné s určitosťou tvrdiť, že nárok uplatňovaný žalobou vo veci samej o určenie neexistencie záložného práva, s ktorého výkonom sa už začalo, je vylúčený. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že žaloba je dôvodná, bude nevyhnutné vykonať dokazovanie, tu i v súlade s druhou hlavou prvým dielom CSP obsahujúcim špeciálne ustanovenia o spotrebiteľských sporoch, ktorým je i daná právna vec, osobitne s jej § 295 CSP, teda ak to bude nevyhnutné, obstaraním a vykonaním aj dôkazov, ktoré spotrebiteľ nenavrhol a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Neodkladné opatrenie je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti. Procesný inštitút neodkladného opatrenia neslúži na to, aby sám o sebe vyriešil sporné vzťahy strán, hoc aj by takéto vzťahy mali pre obe či jednu stranu vážne následky, pretože ide o potrebu dočasnej úpravy pomerov do doby konečného

rozhodnutia vo veci samej, pričom súd pri posúdení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesmie takéto konečné rozhodnutie vyjadriť (prejudikovať).

Odvolaťelia citovali § 3 ods. 1 O.z. a s poukazom na to, čo bolo v konaní osvedčené, boli toho názoru, že v danom prípade bol naplnený predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanej 1/ ako záložnému veriteľovi uplatňujúcemu výkon záložného práva a žalovanej 2/ ako poverenej organizáciou dobrovoľnej dražby nehnuteľností, a to existencia potreby bezodkladne upraviť pomery medzi žalobcami a žalovanými, keď v konaní bolo preukázané, že žalovaná 1/ zahájila výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby a žalovaná 2/ začala realizovať úkony k začatiu dobrovoľnej dražby obhliadkou nehnuteľností pre účely vypracovania znaleckého posudku, v dôsledku čoho v prípade premlčania záložného práva, ako i v prípade, či vôbec došlo k platnému zosplatneniu zabezpečenej pohľadávky, by mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do ich práva vlastníť majetok a tiež i do práva na obydlie. Takýto zásah v prípade konečného úspechu žalobcov v konaní, ktoré môže trvať dlhší čas, by bol ťažko, ak vôbec napravitelný. Žalobcovia poukázali na rozhodnutie Okresného súdu Námestovo z 27.1.2020 č. k. 3Csp/124/2019-47, ktorým súd v obdobnej veci nariadil neodkladné opatrenie, z ktorého citovali.

3. Žalovaná 1/ navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Uviedla, že v odvolaní žalobcov úplne absentujú právne relevantné dôvody, uvádzajú sa tvrdenia, ktoré sa konania, resp. napádaného rozhodnutia alebo vôbec netýkajú alebo sa jedná o tvrdenia nesprávne, v odvolaní rovnako ako i v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia absentujú právne najvýznamnejšie skutkové a právne okolnosti, uvedením ktorých by bolo podľa názoru žalovanej 1/ okamžite a bez ďalšieho nepochybné, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže byť dôvodný, rovnako je úplne zřejmé, že podaný návrh neobsahoval všetky nevyhnutné náležitosti, ktoré úplný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahovať musí. Návrh i odvolanie sledujú jedinú - účelovú vyvolanie a predlžovanie konania, kedy toto nesmeruje k ochrane ohrozených subjektívnych práv, ale zneužíva procesné právo na oddialenie plnenia zákonných a zmluvných povinností žalobcov (o.i. povinnosti plniť svoj splatný dlh a povinnosť strpieť výkon záložného práva).

Ako vyplýva z ustanovenia § 7 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony: "Dražobník, súdny exekútor a správca sú v čase do 31. mája 2020 povinní upustiť od vykonania dražby, poverovania predajom majetku dražobníka, organizovania ponukového konania alebo iného súťažného procesu smerujúceho k predaju majetku. Akýkoľvek spôsob speňažovania majetku dlžníka podľa predchádzajúcej vety vykonaný v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 31. mája 2020 je neplatný. Za uvedeného stavu je výkon záložného práva formou organizovania dobrovoľnej dražby zakázaný priamo zákonom a z uvedeného nepochybné vyplýva, že právne vzťahy nevyžadujú dočasnú úpravu, táto dočasná úprava nie je potrebná, keďže dočasnú úpravu stanovuje priamo zákon (čo v tomto čase vylučuje potrebu individuálnej úpravy individuálnym súdnym rozhodnutím).

Možnosť vykonať záložné právo (a to vždy i formou speňaženia na dobrovoľnej dražbe) je odrazom zákonnej úpravy (§ 151j ods. 1 O.z.) a záložca je povinný - práve na základe toho, že je v právnom postavení záložcu - tento výkon strpieť (§ 151m ods. 4 veta prvá O.z.), pričom pri výkone záložného práva je záložný veriteľ oprávnený konať v mene záložcu (§ 151m ods. 6 O.z.).

Výkon záložného práva je vyvolaný potrebou nápravy následkov protiprávneho konania obligačného dlžníka, ktorý neplnil svoje povinnosti, neodkladné opatrenie nemôže zakazovať zásah, ktorý nie je dôsledkom protiprávneho úkonu. Výkon práva - konkrétneho zákonom aprobovaného subjektívneho oprávnenia záložného veriteľa vykonať záložné právo speňažením na verejnej dražbe - nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia a mať za následok vznik ujmy, pretože ide o dôsledok konania v súlade so zákonom (§151a a §151j O.z.), t.j. nie o konanie protiprávne. Poukázala v tejto súvislosti na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 108/2008 zo dňa 16.4.2009 a rozsudok NS ČR z 27.11.2000, sp. zn.: 21 Cdo 1293/99.

Žalobcovia sa dlhodobo snažia mariť splnenie svojich povinností vyplývajúcich im z postavenia obligačného a predovšetkým záložného dlžníka, a to ako opakovaným podávaním návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia a trestných oznámení. Takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu, z nepráva (z protiprávneho konania) nikdy právo nevznikne, niečo také by bolo v rozpore so všeobecnou garanciou spravodlivosti, ktorá je základným prejavom existencie materiálneho právneho štátu. Bolo by popretím všetkého už uvedeného, ak by súd zakazoval konanie, ktoré je výkonom zákonného oprávnenia záložného veriteľa vyplývajúceho z ius cogens, a ktorého výkon je dlhodobo a úmyselne dlžníkmi marený.

S poukazom na uznesenie NS SR z 27.6.2018, sp. zn. 8Cdo/37/2018 dôvodila, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že žalobcovia sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia zdržania sa výkonu záložného práva, avšak vôbec neuviedli ktorého záložného práva (vykonáva sa záložné právo, ktoré vzniklo zápisom po povolení vkladu záložného práva, pričom toto musí byť identifikované V - alebo Z - identifikátorom a jeho predmetom, označením zálohu, pričom toto označenie musí byť dostatočne určité (súpisné alebo parcelné číslo/druh /LV/označenie registra/ďalšia identifikácia) - uvedený návrh uvedeného označenie záložného práva - jeho identifikáciu neobsahuje, na nehnuteľnosti môže byť zriadených väčšie množstvo záložných práv (a ako vyplýva z LV je tomu tak). Žalovaná 1/ uviedla konkrétne záložné práva uvedené na LV č. XXX a na LV č. XXXX, ako dôkaz označila aktuálny výpis z LV č. XXXX a LV č. XXX pre k.ú. P. L. E.. Na uvedených nehnuteľnostiach existuje väčšie množstvo záložných práv, bez identifikácie V-/Z- identifikátorom je vylúčené, aby mohlo byť objektívne určiteľné, o ktoré záložné právo ide. Žalobcovia sa návrhom domáhali uloženia povinnosti zdržania sa výkonu záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe, čo je nemožné, na dražbe nedochádza k predaju (prevodu vlastníckeho práva kúpnu zmluvou), ale prechodu vlastníckeho práva na základe inej právnej skutočnosti (§ 2 písm. a/ ZoDD), ale tiež neurčité (nevedno na ktorej dražbe, nie je o.i. uvedený deň jej konania). Domáhali sa vydania uloženia povinnosti zdržania sa výkonu záložného práva ...zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 22. 10. 2009, žalovaná 1/ však žiadne záložné právo zo zmluvy nevykonáva, ale vykonáva riadne vzniknuté záložné právo z katastra, keďže obligračné účinky zmluvy, týkajúce sa zriadenia záložného práva k veci zapisovanej do katastra nehnuteľnosti trvajú len do doby než sú nahradené účinkami vecnoprávnymi. Obligračné účinky záložnej zmluvy v dôsledku vkladu zanikli, pretože boli nahradené účinkami vecnoprávnymi (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo/229/2010), práve preto sa záložné právo identifikuje V - identifikátorom konania, v ktorom vzniklo. Žalobcovia sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré je zjavne spojené s konaním vo veci samej, bez akéhokoľvek časového obmedzenia, čo je porušením princípu proporcionality a zmyslu a účelu takéhoto neodkladného opatrenia, takže mu nemožno vyhovieť. Zdržať sa výkonu záložného práva môže len záložný veriteľ, čo žalovaná 2/ nie je, požiadavka na "uloženie" nesplniteľnej povinnosti spôsobuje nezákonnosť návrhu rozhodnutia. Požiadavka uloženia povinnosti zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby je neurčitá - z uvedeného nijako nevyplýva, o ktoré konkrétne úkony ide, takýto návrh je neurčitý a je tak vylúčené, aby sa jednalo o zákonný, dostatočne určitý návrh. Z uvedeného je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že takýto návrh je (okrem iného) neurčitý a tak materiálne nevykonateľný a súd mal (podľa názoru žalovanej 1/) takýto návrh odmietnuť. Neurčitosť a nemožnosť návrhu rozhodnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má za následok postup podľa § 327 CSP.

S poukazom na rozsudky NS SR (z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009a sp. zn. 3 Cdo 192/2004) a § 151m ods. 4 veta prvá O.z. žalovaná 1/ dôvodila, že ak sa žalobcovia neodkladným opatrením domáhali uloženia povinnosti - zdržať sa výkonu záložného práva - je zrejmé, že uvedeného sa môže domáhať, len ten, kto je subjektom povinnosti strpieť výkon záložného práva, t.j. záložca. Ak chce žalobca osvedčiť, že je záložcom a že sa ho môže výkon záložného práva nejako dotknúť, musí predložiť výpis z na to určeného verejného operátu, katastra nehnuteľností (t.j. výpis z listu vlastníctva), ktorým osvedčí, že je záložcom (a to s ohľadom na skutočnosť, že záložné právo musí vzniknúť a následne je vec zaťažená záložným právom potenciálne prevoditeľná, to znamená, že záložca v čase vzniku záložného práva (t.j. po rozhodnutí o povolení vkladu záložného práva) a záložca v čase výkonu záložného práva nemusí byť totožnou osobou. Uvedené sa preukazuje listom vlastníctva, pretože platí právna domnienka, že údaje, resp. skutočnosti zapísané v katastri nehnuteľnosti sú hodnoverné a každý (vrátane súdu) je povinný sa nimi ako hodnovernými riadiť (o.i. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. - „Údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.“). Ak sa žalobcovia návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhali uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva, je zrejmé, že takáto „povinnosť“ je odôvodnená zo záložného právneho vzťahu, vzťahu, ktorého právnym dôvodom vzniku bolo rozhodnutie orgánu katastra o povolení vkladu záložného práva, týka sa záložcu a záložného veriteľa a oprávnenie vykonať záložné právo je odvodené od existencie záložného práva, resp. právneho postavenia záložného veriteľa, nikoho iného sa (a to ani teoreticky) týkať nemôže - je pojmovo vylúčené, aby nositeľom oprávnenia vykonať záložné právo bol niekto iný ako záložný veriteľ, čo o.i. vyplýva z ust. § 151a a § 151j ods. 1 O.z. Žalobcovia síce v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia list vlastníctva (i keď neúplne, bez uvedenia katastrálneho územia, listov vlastníctva č. XXX a XXXX je v SR značné množstvo) ako prostriedok označil, avšak z výpisov je zrejmé, že v prospech žalovanej 2/ žiadne záložné právo na liste vlastníctva zapísané nie je, čo vylučuje možnosť osvedčiť jej pasívnu vecnú legitimitáciu, čo vo vzťahu rovnako vylučuje možnosť s vysokou mierou pravdepodobnosti osvedčiť skutočnosť nevyhnutnú pre nariadenie neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia uvedeného tu

súd nemá preukázanú základnú právnu skutočnosť nevyhnutnú pre zákonné nariadenie neodkladného opatrenia - existenciu právneho vzťahu medzi stranami konania, ktorý si vyžaduje bezprostrednú úpravu. Výrok (jeho návrh je jeden a nedeliteľný), všetci žalobcovia žiadajú uložiť povinnosť vo vzťahu ku všetkým žalovaným, čo vylučuje i teoretickú možnosť, aby mohol takýto výrok vcelku ako zákonný obstať. Všetko uvedené sa vzťahuje i na požiadavku zdržať sa úkonov k uskutočneniu dražby - žalovaná 1/ nikdy dražobníkom nebola a nie je, žalobcovia ani nič také netvrdia, čo vylučuje pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej 1/. Z LV č. XXX vyplýva, že vlastníkom tam evidovaných nehnuteľností je (sú), v podiele 1/2-ca W. C. a v podiele po 1/4-ne W. Y. a D. C.. Z LV č. XXXX vyplýva, že vlastníkom tam evidovaných nehnuteľností je (sú), v podiele po 1/2-ca W. Y. a D. C. (byt č. 1) a G. C. (byt č. X). W. C. však účastníkom konania vôbec nie je (žalobkyňa 2/ je H. C., t.j. osoba s odlišným menom a priezviskom) a akcentujúc ust. § 70 katastrálneho zákona, platí prezumpcia, že ide o odlišné osoby. Je zodpovednosťou žalobcov, že neuviedli návrhy rozhodnutia tak, že oprávneným bude iba ten - ktorý (spolu)vlastník v predmetnom podiele vo vzťahu len k tomu - ktorému zálohu a konkrétnemu záložnému veriteľovi, ak ho formulovali ako návrh jeden, je vylúčené, aby osvedčili aktívnu vecnú legitímáciu vcelku. Je nepochybné, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú uvedené všetky požadované náležitosti žaloby, o.i. nie sú pravdivo a v úplnosti opísané rozhodujúce skutočnosti, nie sú označené dôkazy na ich preukázanie rovnako nie je uvedená ďalšia - pre posúdenie možnej miery úspechu v konaní vo veci samej najpodstatnejšia náležitosť - ktorou je riadny a vykonateľný žalobný návrh. V takomto prípade ide o porušenie ustanovenia § 326 CSP, keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje o.i. povinnú náležitosť, ktorou sú všetky náležitosti riadnej žaloby a preto by mal byť takýto návrh odmietnutý (a ak nie odmietnutý, tak zamietnutý), keďže to stanovuje zákon v § 327 CSP. V návrhu nie sú označené ani žiadne prostriedky osvedčenia (sú označené výlučne dôkazy, t.j. prostriedky vzťahujúce sa k žalobe), čo vylučuje možnosť čokoľvek osvedčiť. Ak súd postupoval spôsobom, že podanie neodmietol, ale meritórne sa ním zaoberal a návrh zamietol, je nutné konštatovať - hoci názor žalovaného je taký, že uvedené neúplné podanie malo byť odmietnuté - že zamietavé rozhodnutie je za vyššie popísaných okolností jediné možné a nepochybné je i riadne zákonne odôvodnené.

S názorom súdu, že dôsledkom prípadného premlčania (hoci ani to nie je v tomto konaní s ohľadom na okolnosti relevantné) záložného práva nie je jeho zánik, možno len súhlasiť, dôsledkom premlčania práva nikdy nie je zánik práva, iba jeho oslabenie, zánik práva sa vždy spája s inštitútom preklúzie. Je fakticky vylúčené, aby dlžník dva, či tri roky obštruoval výkon záložného práva a následne ešte namietal premlčanie (hoci takýto typ námietky mu pri mimosúdnom výkone záložného práva ani nepatrí). Navrhovateľ je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Predbežná ochrana nedôvodného nároku by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia.

Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené iba vtedy, ak sú splnené kumulatívne podmienky, konkrétne: 1. tvrdí sa a osvedčí sa, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, 2. tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu (osvedčenie potreby dočasnej úpravy, o.i. reálne hroziacou ujmou), 3. táto dočasná úprava je potrebná (nie je tu napr. iný prostriedok ochrany, osvedčenie dôvodnosti nároku), 4. v právnych vzťahoch medzi účastníkmi sa nevytvorí nenávratný vzťah, 5. neprímeraným spôsobom sa nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi (musí byť rešpektovaný princíp proporcionality), návrh žalobcov uvedených skutočností v žiadnom prípade neakcentuje.

Predpokladom preukázania potreby nariadenia neodkladného opatrenia je tiež skutočnosť, že tu je potrebná dočasná úprava pomerov, čo o.i. znamená povinnosť s vysokou mierou pravdepodobnosti osvedčiť nárok (čo splnené nebolo a uvedené v celom rozsahu akcentuje odôvodnenie súdu), ale tiež preukázať skutočnosť, že tu neexistuje osobitný prostriedok právnej ochrany (čo tiež splnené nebolo, námietky proti procesu výkonu dražby môže navrhovateľ uplatniť v konaní o určení neplatnosti dražby a ak bude navrhovateľ úspešný, obnoví sa stav ex tunc - § 21 ods. 2 a 5 ZoDD), predpokladom preukázania potreby nariadenia neodkladného opatrenia je tiež skutočnosť, že tu bezprostredne hrozí ujma - čo tiež splnené nebolo, ujma ako taká (či už materiálna alebo imateriálna) predstavuje ohrozenie subjektívnych občianskych práv a je jedným z predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti, je teda následkom protiprávneho úkonu. Výkon práva - konkrétneho zákonom aprobovaného subjektívneho oprávnenia

záložného veriteľa vykonať záložné právo speňažením na verejnej dražbe - nemôže mať za následok vznik ujmy, pretože ide o dôsledok konania v súlade so zákonom (§ 151a a §151j O.z.), t.j. nie o konanie protiprávne. Rovnako nebola preukázaná (a odôvodnená) bezprostrednosť vzniku ujmy, ujmy reálnej, nie potenciálnej (práve o.i. s ohľadom na špecifické prostriedky právnej ochrany (§ 21 ZoDD a ďalšie), ktoré má navrhovateľ neodkladného opatrenia k dispozícii), ale predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že konaním dražby, ktorá nebola nijako tvrdená, ani osvedčená, k žiadnemu reálnemu zásahu do faktického stavu nedochádza - samotné vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby nijako do faktického stavu (napr. údajného užívania obydla) nezasahuje - ak v prípade úspešnej dražby záložca vydražený predmet neodovzdá vydražiteľovi, môže podať žalobu o neplatnosť dražby, ak bude úspešný, obnoví sa stav ex tunc, ak úspešný nebude a napriek tomu vydražený predmet neodovzdá, musí vydražiteľ podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti a až následne, po právoplatnom skončení, môže dôjsť k reálnemu (nie hypotetickému) vyprataniu nehnuteľnosti, všetko uvedené vylučuje bezprostrednosť potreby úpravy, atď. Ak súd predbežne právne posúdi, že žalobca nárok neosvedčuje, inými slovami, že sa mu dôvodne javí, že za súčasného stavu, by nebol v konaní so svojou žalobou úspešný, nie je možné neodkladné opatrenie nariadiť. Žalobcovia v celom rozsahu vyvrátili dôvodnosť svojich tvrdení o údajnom premlčaní záložného práva, keď sami predložili list vlastníctva (listy vlastníctva), z ktorého vyplýva, že výkon záložného práva za začal, navyše, ako sami uvádzajú, ide o námietku súdnu a na mimosúdny výkon tak nemá žiaden vplyv. Navyše vznášať námietku premlčania za situácie, keď navrhovateľ vyvolal konanie vedené v prvom stupni na OS Galanta pod sp. zn. 18C/44/2017, domáhal sa uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva, o uvedenom nechal do katastra vyznačovať poznámky (ako je z výpisu z LV zrejme), podával trestné oznámenie na veriteľa (navrhovaný dôkaz: prípis v konaní o uvedenom), t.j. konal tak, aby výkon záložného práva aktívne maril, je konaním v priamom rozpore s dobrými mravmi a žalovaná 1/ uvedené v celom rozsahu namieťa. Vznášať námietku premlčania za situácie, ak veriteľ nemohol z dôvodu objektívnej nemožnosti (súdne rozhodnutie) a aktívneho konania záložcu, výkon dokončiť, úplne popiera podstatu a zmysel existencie inštitútu premlčania, k žiadnemu premlčaniu ani nedošlo.

V rámci koncepcie materiálneho právneho štátu sa z ustanovení čl. 1 ods. 1 ústavy vyvodzuje aj garancia spravodlivosti. V právnom štáte (chápanom materiálne) je povinnosťou všetkých štátnych orgánov vrátane súdov zabezpečiť reálnu a efektívnu možnosť uplatnenia práv priznaných právnym poriadkom. Návrh cieľi k ústavne neakceptovateľnému zásahu do legitímnych očakávaní veriteľa týkajúcich sa splnenia jeho úverovej pohľadávky dohodnutým spôsobom a v dohodnutom čase. Navrhované rozhodnutie by tak zásadným spôsobom - a to bez relevantného zákonného dôvodu - zasiahlo do základného práva chráneného o.i. čl. 20 Ústavy SR. V zmysle čl. 20 ods. 1 veta prvá a veta druhá Ústavy SR: „Každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.“ V zmysle čl. 1 Protokolu č. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: „Každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.“ Predmetom ochrany v zmysle čl. 1 Protokolu č. 1 Dohovoru je majetok v širšom slova zmysle - to je nejedná sa iba o vlastnícke právo, ale aj o ďalšie vecné práva (napr. vecné práva zabezpečujúce splnenie záväzku dlžníka, o.i. záložné právo), rovnako sú predmetom ochrany nielen majetkové hodnoty hmotné - predovšetkým veci, ale i hodnoty nehmotné (napr. pohľadávky). K rovnakým záverom (vo vzťahu k aplikácii čl. 20 ods. 1 Ústavy) dospel i ÚS SR v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 19/97. Uvedený rozsah majetkovej ochrany, tak ako je zaručený čl. 20 Ústavy, resp. čl. 1 Protokolu č. 1 Dohovoru je významný s ohľadom na skutočnosť, že uvedenej ochrane podlieha o.i. i majetok žalovaného, resp. legitímne očakávanie na nadobudnutie majetku po uhradení jeho úverovej pohľadávky. „Návrh“ na nariadenie neodkladného opatrenia cieľi k ústavne neakceptovateľnému zásahu do legitímnych očakávaní žalovaného ako obligačného a záložného veriteľa. Neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného ustanovením článku 1 odsek 1 Ústavy SR je aj princíp právnej istoty a ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok (napr. II. ÚS 48/97, PL. ÚS 37/99, PL. ÚS 49/03, PL. ÚS 25/00, PL. ÚS 1/04, PL. ÚS 6/04). ÚS SR vo svojej judikatúre viackrát zdôraznil, že k princípu právnej istoty neodmysliteľne patrí ochrana legálne nadobudnutých práv (napr. I. ÚS 30/99) a ochrana tzv. legitímnych očakávaní (porovnaj Nález ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 12/05 zo 4.12.2007).

4. Žalovaná 2/ sa k odvolaniu nevyjadrila, odvolací návrh nepodala.

5. Žalobcovia 1/ až 4/ k vyjadreniu žalovanej 1/ uviedli, že za pojem osvedčovanie nie je možné považovať dokazovanie v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. Osvedčovanie - na rozdiel od dokazovania - znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní - Uznesenie NS SR sp. zn.: 6 M Cdo 5/2012 z 28.11.2012. Zopakovali odvolaciu argumentáciu, ďalej uviedli, že nesúhlasia s názorom žalovanej 1/, že návrh neobsahoval všetky nevyhnutné náležitosti, ani s názorom žalovanej 1/ o údajnom účelovom vyvolaní a predlžovaní konania z ich strany a o údajnom zneužívaní procesného práva na oddialenie plnenia zákonných a zmluvných povinností žalobcov - povinnosti plniť svoj splatný dlh a povinnosť strpieť výkon záložného práva. Práve žalobcovia majú záujem na tom, aby ich spor bol čím skôr vyriešený a tým aj odstránená ich právna neistota a už v žiadnom prípade nemajú záujem predlžovať konanie. Predlžovanie konania nie je v ich prospech. Odmietli aj jej názor o účelovom vyvolaní konania. Vyvolanie súdneho konania je právom žalobcov, pretože za daného stavu sa ochrany svojich práv môžu domáhať výlučne len v súdnom konaní. Žalobcovia sa nevyhýbali a ani sa nevyhýbajú svojim povinnostiam, avšak dožadujú sa v súdnom konaní súdnej kontroly voči žalovanej banke, či pri uzatváraní zmluvného vzťahu nedošlo zo strany žalovanej banky k porušeniu práv spotrebiteľa, či nedošlo ku klamaniu spotrebiteľa a či zmluvné podmienky v úverovej a záložnej zmluve sú v súlade s európskym spotrebiteľským právom. Taktiež sa domáhajú kontroly predčasne zosplatneného úveru ako aj kontroly, či žalovaná banka nerealizuje výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby premlčanej pohľadávky a premlčaného záložného práva a to bez súdnej kontroly. Toto právo nie je žalovaná 1/ oprávnená žalobcom uprieť. Žalobcom je známe Opatrenie vlády SR a Ústredného krízového štábu SR v súvislosti s ochorením COVID-19, ako aj ust. § 6 a § 7 zákona č. 62/2020 Z.z., podľa ktorého nemožno pristúpiť k výkonu záložného práva do 31.5.2020. Odvolanie bolo súdu prvej inštancie doručené 4.2.2020, t. j. skôr než bolo vydané opatrenie vlády SR a Ústredného krízového štábu SR v súvislosti s ochorením COVID-19 a skôr než nadobudol zákon č. 62/2020 Z.z. účinnosť. Ustanovenie § 6 zákona č. 62/2020 Z.z. však hovorí, že zákaz výkonu záložného práva platí len do 31.5.2020.

6. Žalovaná 1/ na vyjadrenie žalobcov reagovala tak, že neobsahuje relevantné vyjadrenie k absolútnej väčšine skutkových a právnych skutočností / námietok ňou uvedených v jej vyjadrení, možno ich tak považovať za zistené, resp. za správne. Žalovaná 1/ zopakovala a rozvinula argumentáciu z jej vyjadrenia, poukázala na základné princípy CSP, čl. 46 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Európskeho Dohovoru, judikatúru ÚS SR (II. ÚS 81/07, Pl. ÚS 22/06, III. ÚS 47/05, Nálezy z 23.5.2013 sp. zn. IV. ÚS 71/2013, z 13.6.2006 sp. zn. I.ÚS 50/03, z 5.10.2011 sp. zn. I. ÚS 351/2010, rozhodnutia sp. zn. IV. ÚS 92/2012, I. ÚS 306/2010, I. ÚS 351/2010), ÚS ČR (Nálezy sp. zn. III.ÚS 52/13, II. ÚS 1847/16, II. ÚS 3220/11), uznesenie NS SR z 27.6.2018 sp. zn. 8Cdo/37/2018, jeho rozhodnutie sp. zn. 5 Cdo 108/2008 zo 16.4.2009 a jeho rozsudok z 11.4.2017 sp. zn. 3 Cdo 2/2016, rozsudky NS ČR z 27.11.2000 sp. zn. 21 Cdo 1293/99 a sp. zn. 25 Cdo 2895/99. Šikanóznemu postupu žalobcov nemožno priznať právnu ochranu, keďže ak sa v odôvodnení návrhu z decembra 2019 odvolávajú ako na podstatnú okolnosť na okolnosť takú, ktorá mala údajne nastať v októbri 2018, je zrejmé, že v prípade okolností odôvodňujúcich návrh nejde o okolnosti náhle, nepredvídané a neočakávané, ktoré by im zabráňovali podať žalobu riadne a včas a už uvedená skutočnosť musí vylúčiť možnosť takémuto návrhu vyhovieť. Toto konanie pred súdom je tak ovládané i zásadou (ústavnoprávnej) proporcionality (vylúčenie vytvorenia "hierarchie" základných práv a slobôd, pri prípadnom konflikte a uplatnením zásady ich spravodlivej rovnováhy) je vylúčené, aby za situácie, kedy žalobcovia svoj údajný nárok opierajú o skutočnosť z októbra 2018, zároveň však nepodali žalobu vo veci samej, bolo uvedené nahrádzané konaním tohto typu, iniciovaním viac ako rok po uvedenom, kedy by súd mal určité skutočnosti len "spravdepodobňovať" a tak v podstate úplne "upozaďovať" práva žalovaných (čo rozhodne nie je stav spravodlivej rovnováhy). Ak strana zaťažená procesnou povinnosťou (v tomto prípade žalobcovia, pričom ide ako o povinnosť riadneho tvrdenia, tak i povinnosť riadneho osvedčenia), túto (tieto) v zodpovedajúcom rozsahu a kvalite nespĺní, je vylúčené, aby súd rozhodol v jej prospech (návrhu vyhovel). Konaním v rozpore s dobrými mravmi nie je len šikanózne správanie, ale tiež situácia, kedy konanie je motivované snahou poškodiť, či znevýhodniť druhú stranu, resp. vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa na právnom postavení jedného z účastníkov navonok. Žalobcovia predložili list vlastníctva (listy vlastníctva), z ktorého vyplýva, že výkon záložného práva za začal, navyše, ako sami uviedli, ide o námietku súdnu a na mimosúdny výkon tak nemá žiaden vplyv. Ak dlžník opakovane a šikanózne koná spôsobom, ktorý reálne marí speňaženie zálohu, nejde o situáciu, kedy by veriteľ právo nevykonával "len tak", ale preto, že ho reálne vykonávať nemôže a to z dôvodu konania dlžníka.

Význam premlčania je sankcionovanie bezdôvodného odďaľovania výkonu práva, nie postihovanie veriteľa za situácie, kedy je výkon práva subjektom povinnosti marený. Priznanie účinkov takejto námietky premlčania, i keby vznesená bola, čo nebola a i keby formálne dôvodná bola, čo je na základe skutkových okolností vylúčené, by bolo v rozpore so všeobecne uznávanými zásadami spravodlivosti. Nie je ukážkovejšieho príkladu ako je konanie žalobcov v súvislosti s ich záväzkami, ktoré odmietajú plniť. Z predložených listov vlastníctva, na ktorých sú zapísané mnohé exekučné farchy, je zrejmé, že ide o konanie pravidelné, úmyselné a vo vzťahu k väčšiemu počtu subjektov. V materiálnom právnom štáte je vylúčené, aby bola poskytovaná ochrana nepoctivosti. Žalovaná 1/ poukázala na závery vyplývajúce z plenárneho rozhodnutia ÚS SR (PL.ÚS 23/2014), v zmysle ktorých Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách). Celý právne nonsensuálny návrh má jediný cieľ - zakryť a predĺžovať protiprávny stav, stav vyvolaný neplnením si povinností dlžníkom, pričom toto neplnenie žalobcovia ani nezakrývajú. Dlh dlžníka je v mimoriadne vysokej výške (bol poskytnutý vo výške 60.400 eur) a úver dlhodobo nie je splácaný.

7. Žalobcovia v následnom vyjadrení zopakovali svoju argumentáciu a doplnili, že podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok, avšak vlastnícke právo všetkých vlastníkov má nielen rovnaký zákonný obsah, ale aj ochranu, ktorá dopadá nielen na žalovanú 1/, ale tiež na žalobcov o to viac, že sa kumuluje na ich strane s ochranou ďalšieho práva na rešpektovanie ich obydľia, za ktoré považujú nehnuteľnosti, ktoré majú podliehať speňaženiu v procese dobrovoľnej dražby (čl. 20 a 21 ústavy), teda výkon záložného práva sa jednoznačne môže nepriaznivo a nenávratne dotknúť tiež obydľia žalobcov, ktoré si za týchto okolností v kolízii s tvrdeným právom žalovanej 1/ nepochybne vyžaduje naliehavú okamžitú ochranu prostredníctvom podľa žalobcov dôvodne požadovaného využitia inštitútu neodkladného opatrenia. Právo na rešpektovanie obydľia je upravené aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len "Dohovor"), a to článkom 8 Dohovoru, ktorý je pre Slovenskú republiku záväzný, a v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR má prednosť pred zákonom. "Strata príbytku je najzávažnejšia forma zásahu do práva na rešpektovanie obydľia. Akákoľvek osoba ohrozená zásahom tohto rozsahu by mala mať principiálne príležitosť nechať posúdiť primeranosť opatrenia nezávislým súdom vo svetle relevantných zásad podľa čl. 8 Dohovoru, bez ohľadu na to, že podľa vnútroštátneho práva jej právo zdržiavať sa v príbytku skončilo" (z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva McCann proti Spojenému kráľovstvu z 13.5.2008., st. č. 19009/04, bod 50). Podľa žalobcov, uplatnený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je opodstatnený, pretože ich skutkové tvrdenia naplňujú zákonné predpoklady, využitie tohto inštitútu umožňujúce. Podľa žalobcov uznesenie súdu prvej inštancie nie je vecne správne.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia). U dôvodov predstretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobcami navrhované neodkladné opatrenie. Okrem podstatných tvrdení uvedených v odvolaní žalobcov sa odvolací súd zaoberal z úradnej povinnosti aj tým, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (procesné podmienky) a tiež argumentom žalovanej 1/ ohľadom nedostatku náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

Súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (procesné podmienky). Procesné podmienky je možné rozdeliť do štyroch základných skupín a to na a/ procesné podmienky na strane súdu, b/ procesné podmienky na strane strán (strany) sporu, c/ vecné procesné podmienky a d/ negatívne procesné podmienky (porov. Števíček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 606 s.). Medzi negatívne procesné podmienky patrí prekážka rozhodnutej veci (§ 230 CSP) a prekážka litispendencie (§ 159 CSP).

Podľa § 329 ods. 3 CSP ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

Podľa R 25/2011 pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 O.s.p., § 230 v spojení s § 234 CSP).

Právoplatné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zakladá procesnú prekážku *res iudicata* pre nový návrh, ktorým by sa navrhovateľ z rovnakých dôvodov a za nezmenenej skutkovej situácie domáhal nariadenia neodkladného opatrenia s totožným obsahom. Súd konanie o takomto návrhu zastaví v zmysle § 161 ods. 2 CSP pre nedostatok negatívnej procesnej podmienky podľa § 230 CSP. V teoretickej rovine možno uvažovať aj o návrhu na nariadenie identického neodkladného opatrenia z iných dôvodov alebo za zmenených (relevantných) skutkových okolností, čomu zásadne prekážka právoplatne rozhodnutej veci nebráni. Vzhľadom na existenciu a záväznosť predchádzajúceho neodkladného opatrenia však spravidla nemožno predpokladať reálnu potrebu bezodkladne upraviť pomery, ani obavu z ohrozenia exekúcie, čo má z procesného hľadiska za následok zamietnutie návrhu. Uvedené závery sa primerane vzťahujú aj na právoplatné uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ním založenú prekážku *res iudicata*. Dodatočná zmena skutkových okolností významných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia však vytvára na strane navrhovateľa priestor na podanie nového návrhu. Ak by samotný návrh vychádzal z takto zmenených skutkových okolností, nebráni jeho prejednaniu prekážka právoplatne rozhodnutej veci a za splnenia zvyšných podmienok mu môže súd vyhovieť a neodkladné opatrenie nariadiť. (Veľké komentáre, Nakladateľství C. H. Beck, 2016, Civilný sporový poriadok);

Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (*rei iudicatae*) znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými stranami (účastníkmi) a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu (porov. uznesenie NS SR z 20.10.2011 sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

Prekážka rozhodnutej veci (*rei iudicatae*) nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia "táto vec" prejednávaná znova. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka

právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov (strany), nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci (strany) v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie. Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia. Pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16.5.2011 k výkladu § 159 ods. 3 v spojení s § 167 ods. 1 a § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 3/2011, č. 25).

Súd prvej inštancie v 32. bode odôvodnenia napadnutého uznesenia o.i. uviedol, že už bolo vedené konanie o nariadenie neodkladného opatrenia na návrh žalobcov 1/ a 2/ proti žalovaným 1/ a 2/, ktorým sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali uloženia žalovaným 1/ a 2/ povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 22.10.2009, formou uskutočnenia dobrovoľnej dražby, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov v podiele 1/1, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parcely registra „C“ parcelné číslo 407/28, evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie P. L. E., obec P. L. E., okres Šafa (teda tie isté nehnuteľnosti ako v danom spore), a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Súd uznesením č. k. 18C/44/2017-46 z 15.5.2017 vyhovel návrhu žalobcov. Proti ostatne uvedenému uzneseniu podala odvolanie žalovaná 1/. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26Co/19/2017-88 z 11.9.2017 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie rozhodol po doplnení návrhu a rozšírení petitu návrhu z 5.3.2018 uznesením č. k. 18C/44/2017-224 z 23.4.2018, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z 20.4.2017 spolu s doplnením návrhu a rozšírením petitu z 5.3.2018 zamietol. Proti ostatne uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa 2/ odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 26Co/13/2019-304 z 19.2.2019 odvolanie žalobkyne 2/ odmietol a priznal žalovaným voči žalobkyňi 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.5.2019.

Odvolací súd porovnaním prvého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (sp. zn. 18C/44/2017) a druhého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (sp. zn. 18Csp/259/2019) zistil, že tieto boli zhodné iba čiastočne, keďže v druhom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli na strane žalobcov okrem žalobcov 1/ a 2/ označené aj žalobkyne 3/ a 4/, žalobcovia 1/ až 4/ v druhom návrhu uviedli okrem skutkových okolností, ktoré uviedli žalobcovia 1/ a 2/ aj v prvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, aj iné skutkové okolnosti, skutkové tvrdenia, žiadali o nariadenie neodkladného opatrenia aj z iných dôvodov (napr. z dôvodu premlčania úverovej pohľadávky a premlčania záložného práva). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. V predmetnej veci nebolo úplne splnené kritérium totožnosti osôb (sporových strán), a nebolo úplne splnené ani kritérium totožnosti predmetu konania, nakoľko druhým (predmetným) návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobcovia 1/ až 4/ domáhali okrem nariadenia identického neodkladného opatrenia ako prvým návrhom (vo vzťahu k nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. P. L. E.), aj nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k ďalším nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. XXX k.ú. P. L. E.. V druhom návrhu bol žalobcami 1/ až 4/ síce uplatnený aj ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo (uznesením súdu prvej inštancie č. k. 18C/44/2017-224 z 23.4.2018), avšak neopieral sa iba o ten istý právny dôvod a nevyplyval z úplne totožného skutkového stavu. Nebolo možné konštatovať úplnú totožnosť predmetu konania/sporu, nakoľko prvý a druhý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahovali iba čiastočne totožný skutkový stav, žalobcami uvádzané skutkové okolnosti a tvrdenia v ich druhom návrhu v celom rozsahu zahŕňali skutkové okolnosti a tvrdenia uvedené v ich prvom návrhu, avšak žalobcovia navyše v druhom návrhu uviedli aj iné skutkové okolnosti.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že prekážka veci rozhodnutej nie je daná.

11. Podľa § 324 ods. 1 a 2 CSP: (1) Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. (2) Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP: (1) V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. (2) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 327 CSP ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Civilný sporový poriadok vymedzuje obsahové náležitosti podania, a to všeobecne (§ 127 CSP) a osobitne pre jednotlivé druhy podaní, v prípade neodkladného opatrenia v ustanovení § 132 a § 326 CSP. Ak vykazuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vady, môže to mať za následok jeho odmietnutie bez toho, aby sa súd návrhom ďalej zaoberal. Je preto potrebné vždy individuálne vyhodnotiť, či nedostatok návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bráni pokračovaniu v konaní alebo nie. Ak opis rozhodujúcich skutočností je zo strany žalobcu daný, avšak nie je dostatočný na to, aby súd neodkladné opatrenie nariadil, má to za následok zamietnutie návrhu. Pokračovaniu v konaní nebráni ani absencia opisu skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, rovnako ani chýbajúce označenie dôkazov a listín, ktoré má žalobca pripojiť. Následkom uvedenej absencie je preto zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (nie však jeho odmietnutie).

Ak by odvolací súd v danej veci akceptoval námietku ohľadom nedostatku náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takýmto prísne formalistickým postupom by fakticky pripustil stav odmietnutia spravodlivosti a konal by v rozpore so základnými princípmi CSP (por. čl. 2, čl. 3, čl. 6 ods. 2, čl. 11). Zo žaloby, spolu s ktorou bol súdu prvej inštancie doručený aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, je nepochybne zrejmý žalobný návrh (vo veci samej), z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé akého neodkladného opatrenia sa žalobcovia domáhajú, tento návrh má všetky základné náležitosti v zmysle § 326 ods. 1 a 2 CSP, petit neodkladného opatrenia netrpel takými vadami, ktoré by bránili pokračovaniu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Povinnosť pripojiť listiny, na ktoré sa žalobcovia odvolávajú, je potrebné považovať za splnenú už tým, že tieto listiny boli pripojené k žalobe. Je bežnou praxou, že súčasťou žaloby je aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V takomto prípade sa dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia posudzuje v priamej súvislosti so žalobou vo veci samej, inak je tomu v prípade, ak je podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia samostatne, bez prebiehajúceho konania vo veci samej. Ak je súčasťou žaloby vo veci samej aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, obe konania majú rovnakého zákonného sudcu a rovnakú spisovú značku. V predmetnej veci boli listiny, na ktoré sa žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolávajú pripojené jednak k žalobe a tiež k samotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, žaloba s prílohami i návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohami boli žalovanej 1/ riadne doručené dňa 15.4.2020 (doručenky pri č.l. 94 spisu). Argument žalovanej 1/ ohľadom nedostatku náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodný.

12. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Okrem uvedeného zákonného predpokladu je však nevyhnuté pre nariadenie neodkladného opatrenia skúmať i ďalší zákonný predpoklad, a to osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Žalobca je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana (viď vyššie citované ust. § 326 ods. 1 CSP). Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami a listinnými dôkaznými prostriedkami. Z povahy veci vyplýva, že nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia.

Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Osvedčené skutočnosti majú spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a dosiahnutie takejto náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností, vedie k splneniu podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia.

Procesu osvedčovania (spravdepodobnenia) podliehajú všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Právna úprava výslovne zakotvila požiadavku, že pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť hodnoverné osvedčenie. Takáto sprísnená požiadavka vychádza z toho, že zjavne nedôvodnému nároku nemožno

poskytnúť predbežnú procesnú ochranu, ako i z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je žalobca spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie (v porovnaní s potrebou neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie).

Nedôvodnou tak bola odvolacia námietka žalobcov, že súd prvej inštancie svojimi závermi v napadnutom uznesení predbehol rozhodnutie vo veci samej, odvolací súd je názoru, že pre nariadenie neodkladného opatrenia bolo potrebné skúmať zákonný predpoklad jeho nariadenia, a to osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, to či žalobcovia hodnoverne osvedčili aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, nejednalo sa teda zo strany súdu prvej inštancie o nesprávny procesný postup znemožňujúci strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 151j ods. 1 a 2 O.z.: (1) Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona (podľa poznámky 3e - ZoDD), alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov (podľa poznámky 3f - Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z.), ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. (2) Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

Podľa § 151md ods. 1 O.z. záložné právo zaniká a) zánikom zabezpečenej pohľadávky, b) zánikom všetkých vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, na ktoré sa záložné právo vzťahuje, c) ak sa záložný veriteľ vzdá záložného práva, d) uplynutím času, na ktorý bolo záložné právo zriadené, e) vrátením veci záložcovi, ak záložné právo vzniklo odovzdaním veci, f) ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažovaný záložným právom, g) ak záložca previedol záloh a zmluva o zriadení záložného práva určuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom, h) iným spôsobom dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva alebo vyplývajúcim z osobitného predpisu, i) ak sa vykonalo bez ohľadu na rozsah uspokojenia veriteľa.

Premlčaním sa rozumie márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva; znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva strany, nakoľko premlčaním síce jej nárok nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak povinný pred súdom čelí uplatnenému právu námietkou premlčania. Nárok oprávneného trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevymáhateľným.

Ustanovenie § 151j ods. 2 O.z. dovoľuje uskutočniť výkon záložného práva aj v prípade, ak je zabezpečená pohľadávka premlčaná. Rozumie sa tým situácia, kedy je premlčaná pohľadávka, avšak záložné právo premlčané nie je. V takom prípade nemá námietka premlčania vplyv na výkon záložného práva. Prekážkou výkonu záložného práva nie je ani skutočnosť, že právnym dôvodom premlčanej zabezpečenej pohľadávky je spotrebiteľská zmluva (§ 54a O.z.). Ak je záložné právo premlčané (čo znamená, že je premlčaná aj zabezpečená pohľadávka), môže sa záložca dovolať premlčania (vzniesť námietku premlčania) a odvrátiť tým výkon záložného práva. Námietku premlčania môže záložca relevantne vzniesť nielen v prípade, ak záložný veriteľ voči nemu vedie súdne alebo exekučné konanie (čo by vyplývalo z jazykového znenia ustanovenia § 100 ods. 1 O.z., podľa ktorého na premlčanie prihliada na námietku súd), ale aj v prípade extrajudiciálneho výkonu záložného práva. Ak sa záložca premlčania záložného práva dovoľá, záložný veriteľ je povinný upustiť od dobrovoľnej dražby alebo od iného výkonu záložného práva (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 ? 450. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, k § 151j, s. 1206).

V prípade ustanovenia § 151md ods. 1 O.z. (zánik záložného práva) ide o taxatívny výpočet (vyčerpávajúci, úplný), ktorý nemožno rozšíriť o ďalšie dôvody. Opakom by bol demonštratívny výpočet (exemplifikatívny výpočet, teda výpočet len príkladný), ktorý je vyjadrený slovom „najmä“, kedy vytvára určitý priestor, v rámci ktorého je prípustná miera flexibility.

V posudzovanej veci sa žalobcovia návrhom vo veci samej domáhali určenia, že záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam neexistuje, spolu so žalobou vo veci samej podali aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhali uloženia žalovaným 1/ a 2/ povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 22.10.2009, a to predmetných nehnuteľností.

V žalobe vo veci samej i v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia 1/ až 4/ dôvodili, že úverová pohľadávka i záložné právo sú premlčané, žalobcovia 1/ a 2/ vzniesli námietku premlčania

úverovej pohľadávky (ako dlžníci) a súčasne žalobcovia 1/ až 4/ vzniesli námietku premlčania záložného práva, práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu (ako záložcovia). Tiež dôvodili, že nakoľko došlo k premlčaniu úverovej pohľadávky, došlo aj k premlčaniu samotného záložného práva a ak je záložné právo v danej veci premlčané, a teda ho nemožno v budúcnosti vykonať, nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné.

Súd prvej inštancie uzavrel, že petit žaloby tak ako je naformulovaný je neprípustný, nakoľko kogentná právna úprava neumožňuje vyhovieť takémuto petitu z dôvodu, že premlčanie záložného práva neznamena jeho zánik v zmysle § 151md ods. 1 O.z.. Súd určovacím rozsudkom ku dňu vyhlásenia rozhodnutia deklaruje, či požadované právo existuje alebo neexistuje. Keďže záložné právo, ktorého výkon je premlčaný naďalej ako vecné právo existuje, petit žaloby na určenie neexistencie záložného práva nemá hmotnoprávnu oporu v zákone. Záložca sa s výhľadom na úspech môže domáhať len určenia, že výkon záložného práva je vo vzťahu ku konkrétnym pohľadávkam premlčaný, v žalobe i v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia však absentujú skutkové tvrdenia, prečo by mal byť výkon záložného práva premlčaný, žalobcovia uvádzajú skutkové tvrdenia iba k premlčaniu pohľadávky.

Odvolačný súd sa s takýmto záverom súdu prvej inštancie stotožňuje, keďže dôvody označené žalobcami (premlčanie zabezpečenej pohľadávky, premlčanie výkonu záložného práva) nemožno subsumovať pod niektorý z explicitne uvedených dôvodov zániku záložného práva podľa § 151md ods. 1 O.z. a ani podľa iného osobitného predpisu. Súd prvej inštancie teda správne konštatoval neosvedčenie hmotnoprávneho nároku, ktorému by sa mala poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia, uvedený predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia zo strany žalobcov nebol splnený. Keďže nebola splnená zákonná podmienka tvrdenia skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, ďalšie dôvody nariadenia neodkladného opatrenia, a to potreba neodkladnej úpravy pomerov (alebo obava ohrozenia exekúcie) neboli postačujúce, aj v prípade ich naplnenia, pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ak právna úprava neobmedzuje možnosť zriadiť záložné právo ako zabezpečenie pohľadávky veriteľa aj nehnuteľnosťou, ktorá slúži účastníkovi takejto zmluvy na bývanie, nemožno považovať za právne významnú skutočnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia samo o sebe to, že žalobcovia v uvedenej nehnuteľnosti bývajú (porov. uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 Co 298/2017, uznesenie Krajského súdu v Tmave sp. zn. 10 Co 183/2018). Hodnoverné osvedčenie nároku žalobcov vo veci samej nebolo v predmetnej veci naplnené (miera pravdepodobnosti vyhovieť žalobe za daných skutkových tvrdení žalobcov a predložených listinných dôkazov, bola nižšia než pravdepodobnosť jej zamietnutia).

Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa CSP je kontradiktórnym konaním a súd rozhodujúci medzi dvoma sporovými stranami nemôže za stranu nahrádzať splnenie jej povinnosti, inak by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní. Bez hodnoverného osvedčenia hmotnoprávneho nároku procesná ochrana, akokoľvek neodkladná a naliehavá, nemôže obstať. Nie je taktiež prípustné prenášať procesnú aktivitu zo strany konania na súd, apelovaním na závažnosť následkov výkonu záložného práva, ktoré takýto charakter nepochybne majú.

Priebeh a pravidlá dobrovoľnej dražby sú upravené v ZoDD (zákone č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti /Notársky poriadok/ v znení neskorších predpisov). Dobrovoľná dražba je charakterizovaná ako verejné konanie, ktorého dôsledkom je prechod vlastníckeho alebo iného práva k predmetu dražby. Predmetom dobrovoľnej dražby sú spravidla huteľné a nehnuteľné veci. Inštitút dobrovoľnej dražby sa najčastejšie využíva na uspokojenie pohľadávky veriteľa pri výkone záložného práva, napr. pri poskytnutí hypotekárnych úverov, úveru od nebankovej spoločnosti a pod., kedy dlžník založí nehnuteľnosť a v prípade, ak dlžník úver nespláca, banka alebo nebanková spoločnosť môže uspokojiť svoju pohľadávku predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe. Ustanovenie § 3 ZoDD obsahuje aj negatívne vymedzenie predmetu dražby (ktorý dražiť podľa zákona nemožno), napr. ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom, ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva, neprevyšuje 2.000 eur. NS SR v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 113/2017 z 25.4.2019 poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktorý konštatoval, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-34/13 Kušionová c/a SMART Capital, a. s. nedeklaroval rozpor slovenskej právnej úpravy mimosúdneho výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby s únijným právom. NS SR nespochybnil názor, že strata obydlia by predstavovala obrovský zásah do práv žalobcov a spôsobila by im veľmi nepriaznivú životnú situáciu, avšak právo na obydlie spotrebiteľa nemožno chápať ako absolútne nedotknuteľné. Súdna prax dospela k záveru, že právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymáhania plnení zo spotrebiteľských zmlúv takouto formou, nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorá vyplýva z práva Európskej únie, a to za predpokladu, že príslušná právna úprava

umožňuje zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa, resp. ju aspoň prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nezťažuje. Uvedený záver vyplýval aj z označeného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie.

Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. PL. ÚS 23/2014 posudzoval súlad ustanovenia § 7 ods. 2 ZoDZ s článkom 1 ods. 1 a článkom 20 ods. 1 až 4 Ústavy SR, ako aj s článkom 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Dospel k záveru, že podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka vecí s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. Vlastník vecí môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie vecí, pričom O. z. vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako záložca. Vzhľadom na to sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dal súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách) a právna úprava ukladá povinnosť strpieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takýmto záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj s tým, ktoré vzniklo zo zákona. Záložný veriteľ je podľa názoru ústavného súdu oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu, priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi vecí. Tomu potom patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby.

V zmysle § 7 ods. 1 ZoDD je navrhovateľom dražby i osoba, ktorá vykonáva záložné právo, t. j. záložný veriteľ a dražobníkom v zmysle § 6 ods. 1 ZoDD je osoba zabezpečujúca organizáciu dražby /ktorá musí spĺňať podmienky podľa zákona o dobrovoľných dražbách, ako aj podmienky ustanovené živnostenským zákonom/ a teda nevykonáva záložné právo.

V prípade žalovanej 2/ nebolo ani formálne možné uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva, ktoré obmedzenie možno uložiť v odôvodnených prípadoch záložnému veriteľovi, ktorým žalovaná 2/ nie je.

Na základe všetkého vyššie uvedeného odvolací súd, osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ktoré viedli k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, sa už odvolací súd ďalšími námietkami uvádzanými žalobcami v odvolacom konaní nezaoberal, keďže neboli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie odvolacieho súdu. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania o nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd nerozhodoval (rovnako ako pred ním súd prvej inštancie o náhrade trov prvoinštančného konania), o nároku na náhradu trov celého konania (prvoinštančného i odvolacieho) rozhodne aj bez návrhu súd (prvej inštancie) v rozhodnutí, ktorým sa konanie (vo veci samej) bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

14. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)